

Ewa Szary-Matywiecka

"Fabuła i propaganda. (Na marginesie polskiej powieści produkcyjnej)", Wojciech Tomasik [w:] "Fabuła utworu literackiego. Rozprawy UMK", Toruń 1987 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 32/1 (112), 283

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SYMOTIUK Stefan: Zdrada rewolucji jako klucz biograficzny. Psychosocjologia twórczości S. Przybyszewskiej. "Przegląd Humanistyczny" 1987 nr 7/8 s. 67-78.

Trzy dramaty historyczne Przybyszewskiej dotyczące rewolucji francuskiej to raczej próba autoanalizy niż interpretacji wielkich wydarzeń dziejowych i ich roli w przebiegu historii. Zjawisko rewolucji rozpatruje Przybyszewska z perspektywy własnych rozterek biograficznych. Rewolucję rozumie jako chaos, który nie może przynieść rozwiązań pozytywnych. Analiza dramatów, wsparta lekturą listów pisarki, potwierdza jej wiarę w "ludzi wybranych" (podział na ludzi "powierzchni" i ludzi "wnętrza").

BP/112/117

A.B.

TOMASIK Wojciech: Fabuła i propaganda. (Na marginesie polskiej powieści produkcyjnej). /W:/ Fabuła utworu literackiego. Rozprawy UMK, Toruń 1987, s. 95-112.

Omówienie zasad rozwijania zdarzeń fabularnych w tej odmianie powieści tendencyjnej, którą jest polska powojenna powieść produkcyjna. Za najważniejszą z tych zasad uznano parataktyczność czyli luźny, epizodyczny sposób łączenia kolejnych zdarzeń: pojawiają się one nie dlatego, że wyznaczają je zdarzenia wcześniejsze, lecz wymaga tego zilustrowanie z góry przyjętej tezy. Przedmiotem uwagi są czynniki organizujące szeregi epizodów, z których składają się fabuły tych powieści. Spełniają tę funkcję sekwencje zdarzeń dotyczące typowych postaci oraz miejsce i czas zdarzeń. Podstawowym czynnikiem jest jednak teza i czytelnik, który wpływowi tej tezy - w założeniu - podlega.

BP/112/118

E.Sz.-M.